642/02

Den 8. april 2002 blev i sag nr. 56.474:

xxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har familieforsikring hos Alm. Brand af 1792, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri.

Selskabet har, under henvisning til at boligen ikke var forsvarligt aflåst, afvist at yde erstatning for smykker og kontanter, der blev stjålet fra klagerens bolig.

Af sagens akter fremgår det, at gerningsmanden skaffede sig adgang til klagerens bolig via en uaflåst kattelem. Det har været muligt for gerningsmanden at afhaspe et kældervindue gennem den uaflåste kattelem.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at der er tale om forsvarlig aflåst bygning, når tyvene har måttet bruge værktøj for at afhaspe det. Klageren oplyser endvidere, at glasset i kældervinduet er gået i stykker som følge af indbruddet.

Klageren bemærker, at selskabet assurandør - som ikke længere er ansat hos selskabet - under besigtigelsen i 1994 ikke fremkom med nogle kommentarer vedrørende kattelemmen, som ifølge klageren var synlig både udefra og indefra.

Selskabet redegør i skrivelse til nævnet af 19/9 2001 som følger: "Ifølge forsikringsbetingelserne dækningsskemaet side 10, kolonne C er indbrudstyveri defineret som værende tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning. Det er selskabets påstand, at ejendommen ikke kan karakteriseres som værende forsvarligt aflåst, idet den omhandlende kattelem har gjort det muligt for gerningsmændene at skaffe sig forholdsvis uhindret adgang til klagerens bolig. Selskabet er endvidere af den opfattelse, at det må tilskrives klagerens forsømmelse, at boligen ikke har været forsvarligt aflåst, idet det ikke burde være muligt at afhaspe vinduet via kattelemmen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at klageren på skadeanmeldelsen fremfører, at gerningsmændene ved at stikke en hånd ind gennem kattelemmen har kunnet afhaspe vinduet, men at dette i den efterfølgende korrespondance korrigeres, således at det efterfølgende fremhæves, at gerningsmændene har anvendt værktøj. Selskabet finder umiddelbart at måtte lægge den første forklaring til grund, men dersom det findes godtgjort, at gerningsmændene har anvendt værktøj, gør selskabet gældende, at dette forhold ikke ses at ændre på ovenstående konklusion, idet det stadig må tilskrives klagerens forsømmelse, at det via kattelemmen er muligt at afhaspe vinduet, selv om der hertil evt. skal anvendes værktøj. Selskabet henviser i denne forbindelse til nævnets praksis vedrørende ovenstående tilfælde som f. eks. fremhævet i Ankenævnets kendelse nr. 47.398."

Vedrørende assurandørens manglende kommentering af kattelemmen under besigtigelsen anfører selskabet: "Den pågældende assurandør er ikke længere ansat i selskabet, hvorfor det ikke er muligt - 6 år efter indtegning af forsikringen - at klarlægge hvad der konkret er blevet sagt i forbindelse med assurandørens besøg. Generelt skal det dog fremhæves, at selskabets medarbejdere er bekendt med problematikken omkring kattelemme, og den begrænsning i dækningen som kan opstå, såfremt gerningsmænd skaffer sig adgang til ejendommen via en sådan. Formodningen er derfor for, at det også i denne situation er blevet fortalt til klageren, dog under den forudsætning, at assurandøren er blevet forevist/gjort bekendt med den pågældende kattelem. Det forhold, at den pågældende assurandør ikke i skrivelsen af 17. februar 1994 (fremlagt af klageren) specifikt fremhæver noget om kattelemmen ses ikke i sig selv at være ansvarspådragende, allerede fordi det ikke findes bevist, at assurandøren har haft kendskab til tilstedeværelsen af denne. Klageren har fremhævet, at kattens mad- og vand-

skål har været placeret i den stue, hvori samtalen med assurandøren foregik, men der kan ikke herudfra sluttes, at assurandøren skulle være bekendt med kattelemmen, ligesom der ikke kan stilles krav om, at denne af egen drift skulle adspørge om evt. tilstedeværelse af en sådan. Assurandørens opgave er på bedst mulig måde og med professionelt omhu at tilbyde hver enkelt kunde den bedst mulige forsikringsdækning. Familieforsikringen er imidlertid et standardprodukt, og det er ikke muligt under en samtale at vejlede omkring alle tænkelige skadesituationer. Forsikringstageren kan dog selv via forsikringsbetingelserne danne sig et overblik over den pågældende forsikrings dækningsområder og dækningsundtagelser. Alm. Brand finder det således ikke bevist, at der er baggrund for at placere noget ansvar i forbindelse med indtegning af forsikringen."

Forsikringsbetingelserne indeholder blandt andet følgende definitioner af tyveri: "**Forsikringen dækker den direkte skade på det forsikrede ved ... C Indbrudstyveri** Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale, herunder lofts- og kælderrum, udhuse og garager samt hotelboks. ... **D Simpelt tyveri** Tyveri udenfor bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale."

Ved simpelt tyveri er blandt andet smykker, sølvtøj og kontanter ikke dækket.

Nævnet udtaler:
Den omhandlede kattelem har gjort det muligt for gerningsmanden at komme forholdsvis uhindret ind i klagerens bolig. Nævnet finder derfor, at boligen ikke har været forsvarligt aflåst på tyveritidspunktet. Da nævnet endvidere er af den opfattelse, at det må tilskrives klageren som en forsømmelse, at boligen ikke var forsvarligt aflåst, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne og forsikringsaftalelovens § 51 har afvist at yde erstatning for de stjålne effekter.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand